

Leen Voet

In deze rubriek laten we kunstenaars aan het woord over het werk waarmee ze bezig zijn of dat ze net af hebben. Leen Voet heeft het over de reeks 'Alda & Armand' die op dit moment te zien is in CIAP in Hasselt.

Anne-Marie POELS

"De reeks is gebaseerd op handdoeken die ik een tijdje geleden van mijn vader gekregen heb. Eén ervan zag ik in zijn keuken hangen, toen ik hem opzocht. Ik herkende die van uit mijn kindertijd: het was er één uit een set van vier, drie met verschillende motieven en één met een identiek motief maar verschillende kleuren. Toen ik hem vroeg of ik er een mocht hebben als souvenir heeft hij ze me allemaal meegegeven op voorwaarde dat ik er schilderijen van zou maken. Dat is de hoofdreden om deze serie van tot hertoe zeven schilderijen te maken: heel letterlijk volg ik zijn instructies op, buiten iedere artistieke ambitie of interpretatie van mij om. De titel van de reeks is 'Alda & Armand', dat zijn de voornamen van mijn ouders."

"De handdoeken zijn geproduceerd in een serie, maar aan het type van stileren van de motieven lees je af dat ze van de hand van verschillende mensen zijn. Ergens zie je nog de aanwezigheid van wat ooit iemand heeft beslist, al zijn die beslissingen binnen de gecommercialiseerde serie via kleuren gelijkgeschakeld – die gelijkschakeling vind ik spannend."

"Met deze reeks haal ik opnieuw andermans handeling in mijn werk binnen, een gegeven dat mij fascineert. Ik werk vaak op basis van impulsen van buitenaf: een creatieve of artistieke activiteit door een ofwel onbekende of een reeds lang overleden kunstenaar; of een overtuiging en beslissing die als fossiel uit het verleden opduikt. Eén van de markantste voorbeelden is het Felix De Boeck-boek, waarin ik mij baseerde op een vrij omvangrijk deel van zijn oeuvre dat ik natekende. En naar aanleiding van een tentoonstelling in La Loge heb ik tekeningen in aquarel gemaakt van de laatste plek waar de Brusselse choreografe en danseres Akarova leefde, nadacht, dansvoorstellingen organiseerde, sculpturen, kostuums en tekeningen produceerde. De tekeningen zijn een reanimatie van de plek waar Akarova's intense leven vervlocht met haar artistieke activiteit."

"Voor de serie 'Alda & Armand' is het de opdracht van mijn vader die ik nauwgezet probeer uit te voeren. In één versie maakte ik letterlijke kopieën van het motief van iedere handdoek. Ik heb ze geprojecteerd, getekend en dan met de handdoek ernaast stuk voor stuk van linksboven naar rechtsonder gekopieerd, je zou het een slaafs uitvoeren kunnen noemen. Daarnaast wilde ik een variant schilderen op de manier waarop ik de twee laatste jaren werkte: schematische versies die beginnen met het afplakken met tape, met rechte lijnen en vlakken. Een derde variant die ik wil maken zijn pseudo-lyrisch geschilderde doeken, die wel min of meer het motief behouden, maar waarin je de hand van de kunstenaar ziet. Wat natuurlijk in tegenspraak is met het hele opzet iets te reproduceren in schilderijvorm omdat het gevraagd werd – in dit geval door mijn vader. Het gaat er daar bijna om, om een portret te schilderen van wat een intuïtief geschilderd schilderij kan zijn. Het idee om verschillende versies te maken was primair in de ontwikkeling van het project: mijn vader gaf me geen instructies over hoe te schilderen. Ik vind het prettig als zaken binnen het ruime geheel van een serie onderling naar elkaar verwijzen. Elk schilderij is een element van een groter geheel, maar heeft wel zijn specifieke identiteit."

"Ik hoop dat die notie ook in de tentoonstelling in CIAP terecht komt. Dat gebouw is van dezelfde architect die ook Old England heeft ontworpen (de Brusselse architect Paul Saintenoy, amp) en heeft klassieke entrees, symmetrie, een grote schouw, zware lambriseringen ... De posities en grootte van de ramen zijn heel harmonieus en evenwichtig. Tussen de ramen zijn vast in het interieur allegorische schilderijen geïntegreerd, met vier mannen en vier vrouwen die telkens andere objecten vasthouden. Mijn schilderijen zijn op maat gemaakt om in de ramen te passen: alleen de bovenste delen daarvan blijven onbedekt en zullen de wereld buiten nog toelaten. Je wordt geconfronteerd met een veelheid aan gelijkaardige motieven die je spontaan de neiging geven één favoriet te kiezen. Door de densiteit en subtiele variaties wil ik de onmogelijkheid daarvan bereiken. Met in het achterhoofd het verhaal dat je naar iets kijkt waar de kunstenaar – ik in dit geval – heel weinig beslist heeft van wat er werkelijk wordt afgebeeld."

Leen Voet 'Alda & Armand', tot 17 februari 2019 in CIAP, Kunstverein, Lombardstraat 23, Hasselt. Open wo-vr van 11-18 u., za-zo van 13-17 u. www.ciap.be
De reeks kwam tot stand met steun van Albert Baronian.

Atelierzicht tijdens de productie van 'Alda & Armand'

boven: Leen Voet op jonge leeftijd
links: atelierzicht tijdens de productie van 'Alda & Armand'